

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПВНЗ «МІЖНАРОДНИЙ ЕКОНОМІКО-ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ АКАДЕМІКА СТЕПАНА ДЕМ'ЯНЧУКА»
КЗ «ХАРКІВСЬКА ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНА АКАДЕМІЯ»
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Збірник тез виступів учасників

Всеукраїнської науково-практичної конференції

**Актуальні проблеми реформування
дошкільної та початкової освіти України
у контексті євроінтеграційних процесів
(20 березня 2018 р.)**

Рівне – 2018

УДК 371: 378
ББК 88.3
П-86

Збірник тез виступів учасників Всеукраїнської науково-практичної конференції «**Актуальні проблеми реформування дошкільної та початкової освіти України у контексті євроінтеграційних процесів**» (20 березня 2018 р.). – Рівне : РВЦ МЕРУ ім. акад. С. Дем'янчука, 2018. – 292 с.

У збірнику подано наукові тези викладачів та студентів ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука», КЗ «Харківська гуманітарно-педагогічна академія», Рівненського державного гуманітарного університету, інших ВНЗ та навчальних установ із питань реформування дошкільної та початкової освіти в контексті євроінтеграційних процесів, місця дошкільних та початкових навчальних установ в системі освіти минулого.

Організаційний комітет конференції

Роганова Марина Вікторівна – д. пед. н., проф. завідувач кафедри теорії та методики дошкільної освіти КЗ «Харківська гуманітарно-педагогічна академія»;

Пагута Тамара Іванівна – к.пед.н., доцент, директор Інституту педагогічної освіти ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука»;

Марчук Оксана Олександрівна – к.пед.н., доцент кафедри педагогіки Інституту педагогічної освіти ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука»

Мельничук Лілія Борисівна – к.пед.н., доцент, завідувач кафедри педагогіки Інституту педагогічної освіти ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука»;

Колупаєва Тетяна Євстафіївна – к.пед.н., професор, завідувач кафедри педагогіки початкової освіти Рівненського державного гуманітарного університету;

Яковишина Тетяна В'ячеславівна – к.пед.н., доцент кафедри педагогіки початкової освіти Рівненського державного гуманітарного університету.

виховання учнів моральним освітою, а цілеспрямовано формувати у них стійкий тип поведінки, сприяти нагромадженню морального досвіду.

Список використаних джерел

1. Боришевський М. Й. Ціннісні орієнтації в особистісному становленні сучасної молоді / М. Й. Боришевський // Проблеми загальної та педагогічної психології: [Зб. наук. праць Ін-ту психології ім. Г. С. Костюка АПН України] / За ред. С. Д. Максименка. – К., 2003 – Т. V. – 251 с.
2. Савченко О. Я. Виховний потенціал початкової освіти: посібник для вчителів і методистів початкового навчання / О. Я. Савченко. – К. : Богданова А.М., 2009. – 225 с.
3. Вознюк Н. М. Етико-педагогічні основи формування особистості / Н. М. Вознюк – К. : Центр навч. л-ри, 2005. – 196 с.

*Ковальська Вікторія Вікторівна,
студентка 1 курсу магістратури,
спеціальність 013 «Початкова освіта»,
Рівненський державний гуманітарний університет*

*Науковий керівник:
Бісовецька Людмила Андріївна,
к.філол.н., доцент кафедри теорії
і методик початкової освіти,
Рівненський державний гуманітарний університет*

ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРНОМОВЛЕННЄВИХ ЗНАЙ, УМІНЬ І НАВИЧОК НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Ставлення до мови, потреба розвивати культуру мовлення формується передусім в сім'ї. Батьки закладають найпевніші основи поваги й любові до рідного слова. Школа додає теоретичних знань і практики, а далі у рамках суспільних впливів, культурного оточення, навчання, засобів масової інформації приходиться досвід користування словом, збагачується лексика, поліпшується чистота мовлення. Але за однієї умови – подолання лінощів і бажання наполегливо працювати над своєю особистістю.

Мовна характеристика – невід'ємна частина індивідуальної характеристики людини, віддзеркалення її загальної культури. Рівень мовної культури людини свідчить про її духовність чи бездуховність, інтелект чи невігластво, повно- чи меншовартість. Культура мовлення здавна була об'єктом багатьох досліджень вітчизняних учених: І. Білодід, М. Жовтобрюх, О. Біляєв, М. Ільяш, А. Коваль, М. Пилинський, В. Русанівський, С. Єрмоленко, Н. Бабич, О. Сербенська, П. Дудик, Л. Мацько та інші. Про це свідчать різноманітні визначення самого поняття залежно від того, що береться за основу. С. Єрмоленко зазначає, що «культура мовлення пов'язана, з одного боку, з правильністю мови, а з другого – з мовною майстерністю, стилістичним чуттям слова, доречністю використання варіантних мовних форм». М. Ільяш вважає, що культура мовлення – це 1) володіння літературними нормами на всіх мовних рівнях, в усній та писемній формі мовлення, вміння користуватися мовностилістичними засобами і прийомами з урахуванням умов і мети комунікації; 2) упорядкована сукупність нормативних мовних засобів, вироблених практикою людського спілкування, які оптимально виражають зміст мовлення і задовольняють умови та мету спілкування; 3) самостійна лінгвістична дисципліна.

Як зазначає Н. Бабич, поняття культура мовлення має теоретичний (достатньо висвітлений у ґрунтовних працях) і практичний аспект, який не може бути вичерпаний ніколи, бо виявляє себе щоразу для кожного мовця неповторно, не може передбачити всі можливості ситуації функціонування індивідуального мовлення [1, с. 28]. Таким чином, культура мовлення – це нормативність і доцільність викладу інформації, тобто філологічне і психолого-педагогічне обґрунтування використання граматичних структур відповідно до умов і вимог конкретної ситуації.

Виховувати мовленнєву культуру потрібно розпочинати з раннього дитинства, і чи не провідна роль у цьому належить найближчому оточенню дитини – сім'ї та вчителю початкової школи. Це середовище, в якому особистості передається виховний соціальний досвід народу, багатство духовної культури, національна ментальність. Відомо, що до п'яти років дитина оволодіває 60 % загального лексичного запасу, який забезпечує можливість

спілкування, щоб потім розвиватись і вдосконалюватись під активним впливом соціальних факторів.

Мовна освіта в Україні передбачає удосконалення технології навчального процесу, наближення до вимог сучасного суспільства, що потребує високоосвічених, інтелектуально розвинених громадян, які вільно можуть спілкуватися між собою, утверджуючи статус української мови як рідної і державної. Досягти цього сучасна школа може за умов підвищення рівня навчання мови, розв'язання методичних проблем, пошуків нових підходів до навчання мови в школах усіх типів. Це чітко відзначено в Законі про освіту в Україні, концепціях мовної освіти і Державному стандарті базової і повної середньої освіти [3, с.10].

Кожен урок української мови – складна, цілісна, динамічна система змісту навчального матеріалу й організації роботи з ним, яка насамперед спрямовується на засвоєння матеріалу, зазначеного в темі уроку. Мета уроку збігається з метою навчального процесу в цілому. Однією з них є формування національно-мовної особистості учня. Цього можна досягти, якщо на кожному уроці, позакласній роботі виховується увага до слова, свідоме ставлення до мови як засобу самовираження, спілкування між людьми, передачі почуттів і переживань, ставлення до довкілля. Розвивається мовлення, а от же й мислення, інтелект, мовленнєва пам'ять, емоційна сфера особистості, мовне почуття, естетичний смак, розуміння краси української мови, багатство її мовних засобів, виражальних можливостей.

Навчання української мови ефективно, якщо на кожному уроці засвоюються мовні і мовленнєві знання, формуються навчально-мовні, правописні та комунікативні вміння і навички, розширюється читацький рівень школярів (оскільки дитина, яка більше читає, краще говорить і пише), збагачується їхній мовний запас, відбувається оволодіння мовною нормою, здійснюється усвідомлення неповторності мовної особистості. Учні одержують зразки комунікативно досконалої мови й навчаються доцільно й правильно використовувати засоби мови для побудови власних висловлювань, а також набувають найрізноманітніших загально-предметних умінь.

У нових соціально-економічних умовах розвитку державності зростає значення і вимоги до формування соціально-активної, культурної та духовно багатой особистості. Однією із основних умов цього процесу є набуття школярами умінь і навичок вільно і грамотно володіти рідною мовою. Не володіючи досконало багатством рідної мови, громадянин буде не спроможним розвинути свою думку, оформити діловий документ, грамотно і переконливо представити виробничі інтереси, а від цього будуть гальмуватись функції, що покладені на нього суспільством. Тому одним із найголовніших завдань школи, і педагогів зокрема, є навчити школярів змістовно, граматично правильно і стилістично вправно висловлювати свої думки. Саме з цих завдань визначаються шляхи подальшого вдосконалення роботи вчителя початкових класів. Державна національна програма «Освіта» одним із пріоритетних напрямків перебудови школи вважає формування мовленнєвої культури в процесі володіння рідною (українською) мовою. Вчитель, щоденно спілкуючись з учнями, може формувати їхню мовну культуру та здійснювати мовне виховання.

Проблемі добору та класифікації вправ і відповідних методичних прийомів, спрямованих на формування комунікативно-мовленнєвих умінь, присвятили свої праці Н. Бондаренко, О. Глазова, С. Караман, В. Мельничайко, М. Пентиліук, М. Стельмахович. Аналіз психолого-педагогічних досліджень видатних психологів дозволяє стверджувати, що втілення в освітню практику мовленнєвих вправ, тренінгів як засобу формування компетентності спілкування державною мовою створює сприятливі умови для:

- формування правильної вимови учнів, їх орфоепічної та орфографічної пильності;
- усунення деформації мовлення школярів;
- упорядкування фонетичного, лексичного і фразеологічного багатства, синтаксичної гнучкості, словотворчих можливостей українського слова;
- формування мислення учнів українською мовою;
- розвитку творчих здібностей учнів і учителя;
- формування загальнолюдських цінностей та мовленнєвого етикету школярів.

Формування культури мовлення і спілкування – це виховання навичок літературного спілкування, пропагування і засвоєння літературних норм у слово вживанні, граматичному оформленні мовлення, у вимові та наголошуванні, неприйнятті спотвореної мови або «суржику».

Культура мовлення й етика мовного спілкування учнів початкової школи повинні відповідати таким вимогам:

1) висловлювання мають бути правильними, точними, виразними. Для цього необхідно добирати потрібні для вираження думки слова, вміло будувати з них речення і пов'язувати їх між собою;

2) слова слід правильно наголошувати;

3) в усному мовленні не можна заміняти слова жестами, мімікою, вигуками;

4) щоб висловлений зміст сприймався іншими людьми, в усному мовленні необхідно виразно вимовляти слова, уміло користуватися інтонацією, а в писемному – розділовими знаками;

5) у спілкуванні з іншими людьми прийнято вживати слова ввічливості (під час зустрічі і прощання, для вираження запитання, просьби, подяки тощо);

6) слова ввічливості слід добирати залежно від того, кому вони адресовані (товаришам, батькам, учителям, знайомим чи незнайомим людям);

7) у розмові потрібно вміти вислухати до кінця співбесідника, не перебивати його без потреби, а якщо є така необхідність, то попросити вибачення.

У початковій школі формування культури спілкування здійснюється у процесі вивчення всіх розділів мовного курсу шляхом збагачення, уточнення й активізації словникового запасу школярів, формування вміння правильно наголошувати слова під час вимови, поєднувати їх одне з одним, дотримуватися нормативних граматичних форм, доречно вживати виражальні засоби мови, формули мовленнєвого етикету [2, с. 320].

При проведенні традиційних і нетрадиційних уроків української мови, вчителю доцільно використовувати ігрові вправи та тренінги, які є запланованим процесом модифікації відношення, знання чи поведінкових навичок учнів через набуття навчального досвіду з тим, щоб досягти ефективного виконання в певному виді діяльності. Система мовленнєвих тренінгів покликана розвивати ключові компетенції школяра: ціннісно-смыслову, загальнокультурну, навчально-пізнавальну, інформаційну, комунікативну, соціально-трудова, компетенцію особистісного самовдосконалення (за А. Хуторським), має відповідати таким основним дидактичним вимогам: урахуванню вікових особливостей учнів, їх знань, зв'язку з уроками української літератури, активізації мисленнєвої діяльності (порівняння, узагальнення, аналіз, синтез), розвитку різних видів пам'яті, навичкам самостійної роботи. Мовленнєві тренінги покликані репрезентувати увічливість, миролюбність, вихованість, доброзичливість, віддавна притаманні нашому народові.

Приклади тренінгів, які можна застосувати на уроках української мови з метою розвитку культурно-мовленнєвих навичок:

1. Мовленнєвий тренінг з елементами театралізації «У лікувальному закладі» (Робота в парах)

Крок 1.

Учитель роздає учням картки із фразами, що містять професіоналізми та одяг працівника певної професії.

Крок 2.

Учитель спонукає до визначення учнями професії, що буде демонструватися.

Крок 3.

Учитель дає учням завдання: побудувати діалог між працівниками даної професії, створивши проблемну ситуацію на роботі, чітко і правильно вимовляючи слова.

Крок 4.

Учні розігрують діалог, послуговуючись атрибутами професії та професіоналізмами.

Крок 5.

Після виступу інші учні дають рецензію учасникам діалогу, вказуючи на орфоепічні помилки, оцінюють мовленнєву вправність товаришів та їх акторські здібності.

Крок 6.

Учитель спонукає дітей до обговорення виховного моменту даної проблемної ситуації.

Крок 7.

Загальні висновки стосовно мовленнєвої вправи.

2. Мовленнєвий тренінг «Комплімент-звертання»

Крок 1.

Учні стають у коло разом із учителем. Учитель тримає клубочок ниток, який буде розмотуватися по колу під час виконання тренінгу.

Крок 2.

Учитель пояснює завдання тренінгу: утворити зменшені і пестливі чоловічі і жіночі імена товаришів, поставити їх у кличному відмінку, утворивши звертання, виголосити комплімент. Наприклад.

Петрику, тобі дуже пасує вишиванка.

Ганнусю, твоя усмішка – чарівна, а очі синіють фіалками.

Додаткове завдання: розмотати нитку і передати клубочок наступному товаришу, проговорюючи пестливі звертання

Крок 3.

Спонукає учнів до порівняння загальноповживаних імен та пестливих суто українських, допомогти учням «наміряти» результати виконаних завдань до їхніх імен в домашньому вжитку;

Крок 4.

Запропонувати учням дати відповіді на такі запитання, наголосивши, що клубочок – чарівний і є учасником тренінгу:

– Чи ніде не порвалася нитка?

– Чи допоміг нам чарівний клубочок зберегти цілісність кола?

– Чи був би «задоволений» клубочок, якби ми називали один одного згрубленими словами?

– Навіщо взагалі ми розмотували клубочок ?

Крок 5.

Загальні висновки стосовно формування мовленнєвих навичок та згуртування дітей у дружний, ввічливий колектив.

Крок 6.

Домашнє завдання. Виписати з народних пісень, казок звертання до істот і неістот із зменшено-пестливими суфіксами, згрупувавши їх за закінченнями (на зразок *Котику, Півнику, зозуленько, матінко...*).

Таким чином, для формування культури мовлення школярів на уроках української мови потрібно створювати систему в організації навчальної діяльності, яка б урахувала індивідуальні особливості учнів, забезпечувала розвиток комунікативних здібностей, удосконалювала культуру мовлення школярів, сприяла створенню усних і письмових висловлювань різних типів і стилів мовлення в різноманітних ситуаціях.

Список використаних джерел

1. Бабич Н.Д. Практична стилістика і культура української мови / Н. Бабич. – Львів : Світ, 2003. – 432 с.
2. Методика навчання української мови в початковій школі : навч.-метод. посібн. для студ. вищ. навч. закл. / За наук. ред. М. С. Васьуленка. – Київ : Літера ЛТД, 2010. – 364 с.
3. Методика навчання української мови в середніх освітніх закладах / [кол. авторів за ред. М. І. Пентиліук]. – Київ : Ленвіт, 2004. – 400 с.

Ковальчук Марія Вікторівна

студентка 4 курсу

спеціальність 013 «Початкова освіта»,

ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний університет ім. акад. С. Дем'янчука»

Науковий керівник:

Сойко Інна Миколаївна,

к.пед.н., доцент кафедри

початкової та дошкільної освіти

ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний університет ім.акад.С.Дем'янчука»

МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ СПОСТЕРЕЖЕНЬ УЧНІВ ЗА ЗМІНАМИ В ПРИРОДІ

В освітньому відношенні дуже важливе значення має конкретність уявлень учнів про природу, що складається на основі чуттєвих сприймань, відчуття учнями тіл і явищ навколишньої природи. Тільки на основі конкретних уявлень про природу діти зможуть під

ЗМІСТ

Секція 1. Спадщина В.Сухомлинського в контексті пріоритетів освіти ХХІ ст.

Андронатій Л. А., Ватаманюк Г. П. Використання літературних творів В.О. Сухомлинського в освітньому процесі дошкільної освіти	5
Ватаманюк Г. П. Погляди В. Сухомлинського на професійні якості педагога у формуванні культури мовлення дітей дошкільного віку	8
Карпенко Л. С., Марчук О. О. Моральне виховання особистості в педагогічній спадщині В. О. Сухомлинського	10
Кухновець О. М., Петрук О. М. Василь Сухомлинський про роль сім'ї у вихованні особистості	13
Луць С. С., Петрук О. М. Василь Сухомлинський про важливі якості учителя - вихователя	15
Тимчишин Л. В., Ватаманюк Г. П. Готовність дитини до навчання у школі в педагогічному вимірі В. О. Сухомлинського	18
Ульмер І. І. Спадщина В. Сухомлинського в контексті пріоритетів сучасної освіти	20
Чипинюк Н. В., Петрук О. М. Поради Василя Сухомлинського щодо організації морального виховання дітей	22

Секція 2. Дошкільна та початкова освіта в Україні: перспективи та проблеми реформування

Андрощук О. М., Міськова Н. М. Особливості ознайомлення з величинами у початковому курсі математики на сучасному етапі	25
Арамишин К. В., Лук'яник Л. В. Збагачення мовлення учнів початкових класів етнокультурознавчою лексикою на уроках читання	27
Вітковська С. Р. Розвиток літературних здібностей учнів початкової школи на уроках української мови та в позаурочний час	29
Вітренко А., Роганова М. В. Розвиток спілкування між дітьми старшого дошкільного віку в процесі ігрової діяльності	33
Гривіцька Р. В., Міщеня О. М. Цінності вчителя початкових класів в сучасних умовах розвитку освіти	35
Дем'ян С. М., Хом'як О. А. Проблема підготовки майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти до професійної діяльності	37
Дем'янчук А. С., Марчук О. О. Сутність педагогічного поняття «патріотичне виховання» дошкільників	39
Деркач Т. В., Бісовецька Л. А. Основи методики навчання граматики в початкових класах	41
Дубич Ю. В., Мельничук Л. Б. Формування у старших дошкільників уявлень про рідне місто	45
Дьоміна В. В. Підготовка педагогів до виховання дітей-білінгвів	48
Єфименко Л. М. Теоретичні аспекти виховання комунікативної толерантності у майбутніх фахівців дошкільної освіти	50
Журавель О. С., Єфименко Л. М. Комунікативна толерантність вихователя дошкільного закладу	52
Задолинна О. Ф., Третяк О. М. Сутність мультимедійних технологій у початковій школі	54
Ісак А. Я., Мельничук Л. Б. Використання казки як засобу пізнавальної активності дітей дошкільного віку	57

Карапузь О. В., Міщеня О. М. Сутність і структура основ етичної культури молодших школярів	60
Ковальська В. В., Бісовецька Л. А. <i>Формування культурномовленнєвих знань, умінь і навичок на уроках української мови</i>	63
Ковальчук М. В., Сойко І. М. Методика проведення спостережень учнів за змінами в природі	66
Максимчук Н. С. Формування готовності майбутніх вихователів до ознайомлення дітей з народознавством	68
Мариніна І. В., Яковишина Т. В. Дошкільна та початкова освіта в Україні: перспективи та проблеми реформування	71
Мідяківська Т. А., Яковишина Т. В. Уроки образотворчого мистецтва в сучасній початковій школі	74
Мись К. Ю., Лук'яник Л. В. Упровадження творчих завдань у процес формування креативних умінь і навичок учнів початкових класів на уроках української мови	76
Мисько І. П., Сойко І. М. Інтерактивні технології як засіб навчання у початковій школі	79
Момотюк О. М., Мельничук Л. Б. Теоретичні основи підготовки майбутніх вчителів плчаткової школи до інноваційної діяльності	82
Пахнюк Х. В., Пагута Т. І. Формування логіко-математичних компетентностей у старших дошкільників	84
Петрик Т. А., Бісовецька Л. А. Комплексний підхід до вивчення слова на уроках української мови в початкових класах	87
Попова О. В. Формування емоційного інтелекту молодших школярів засобами театралізації	89
Приймак С. І., Боровець О. В. Проблеми та перспективи проектної діяльності учнів у позаурочній роботі	93
Промська К. В., Мілаш О. О. Використання ігор в процесі виховання самостійності дітей молодшого дошкільного віку у самообслуговуванні	95
Роганова М. В. Професійна підготовка педагога дошкільної освіти в контексті культури	98
Свіщевська О. І., Мельничук Л. Б. Розвиток творчих здібностей дошкільників засобами нетрадиційних художніх технік	99
Сидорук Ю. М., Петрук О. М. Шляхи удосконалення фізичного виховання дітей дошкільного віку	103
Сириця В. Є., Ярославцева М. І. Предметно-ігрове середовище як складова педагогічного процесу в закладі дошкільної освіти	105
Сирова Ю. В. Організаційно-педагогічні засади методичної роботи в закладах дошкільної освіти України	109
Сойко І. М. Особливості проведення інтегрованих уроків у початковій школі	112
Стаднік Л. В., Лук'яник Л. В. Збагачення мовлення учнів початкових класів українською фразеологією	114
Стоян Л. О., Мельничук Л. Б. Засоби, методи і прийоми розвитку творчості старших дошкільників у художньо-мовленнєвій діяльності	117
Стоян М., Мельничук Л. Б. Роль гри у формуванні екологічної компетентності дошкільників	120
Тарасенко Ю. В. , Ярославцева М. І. Розвиток моторики дитячої руки і підготовки її до письма	123
Токарська К. М., Міщеня О. М. Структура педагогічної майстерності майбутнього вчителя початкової школи	125
Федоренко В. В., Лук'яник Л. В. Теоретико-практичні основи формування дикції як компонента техніки мовлення	132
Шеремет М. С., Лук'яник Л. В. Типові помилки учнів початкових класів в	135

умовах інтерферентного оточення	
Шульгач Е. В., Мельничук Л. Б. Взаємодія з дорослими як умова морального виховання дітей молодшого дошкільного віку	137
Юрковська І. В., Лук'яник Л. В. Методика вивчення фонетико-орфоепічного матеріалу в початковій школі	141
Яковишина Т. В. Значення педагогічної технології «тайм-менеджмент» в актуалізації потенціалу освітнього середовища сучасного університету	143

Секція 3. Соціальна педагогіка та практична психологія у контексті професійної підготовки фахівців вищої освіти	
Савченко Л. Л. Соціокультурне середовище як фактор освітньо-виховної діяльності у ВПНЗ	146

Секція 4. Інтеграція дошкільної та початкової освіти України до європейського та світового освітнього простору	
Жук Н. В., Марчук О. О. Єдність і взаємозв'язок завдань виховання дошкільників в контексті євроінтеграційних освітніх процесів	150
Кравець Н. В. Використання інтерактивних форм роботи в освітньому процесі сучасного закладу освіти	152
Колупасва Т. Є. Елементи дистанційного навчання у підготовці майбутнього вчителя початкових класів	156
Марчук О. О. Впровадження педагогічних здобутків вчителів початкових шкіл Волинської губернії к контексті реформування освіти України	158
Палінкаш В. І., Красовська О. О. Модель професійної підготовки майбутніх учителів початкової школи у галузі мистецької освіти засобами інноваційних технологій	161
Пехарєва С. В., Пехарєва А. С. Сутність і особливості реформування управлінська дошкільними навчальними закладами в Україні	164
Савінова Н. С. Реалізація ідей нової української школи у формуванні освітнього простору «школи суб'єкт-суб'єктної взаємодії»	167
Шквородюк Л. В. Сучасна інклюзивна початкова освіта України в контексті європейської інтеграції	171

*Редакційно-видавничий центр
Міжнародного економіко-гуманітарного університету
імені академіка Степана Дем'янчука,
33027, м. Рівне, вул. ім. академіка Степана Дем'янчука, 4
Наклад: 50 примірників.
Підписано до друку 13.03.2018 р.
Друк офсетний.*